

ARNHEMSCHE COURANT.

ZNDAG 23 Mei.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is ƒ5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, volgens regels, ƒ1.00, en voor elken regel vijf centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Uit hoofde van het Pinksterfeest wordt er aanstaanden Dingsdag geene Courant uitgegeven.

Het voorloopig verslag van de Tweede Kamer, betrekkelijk het departement der buitenlandsche zaken.

De Arnhemsche Courant heeft onlangs, voor zoo ver haar bestek zulks toeliet, een uittreksel medegedeeld uit het voorloopig verslag van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, betreffende de tweejarige staatsbegrooting. Dat verslag behelst eenen schat van bemerkingen; zou allerbelangrijkst mogen worden genoemd, zou den hoogsten lof verdienen, bijaldien, helaas, de ervaring niet, tellens, hadde getoond, dat de groote meerderheid onzer Edelmogende Heeren meenen hunnen pligt te hebben volbragt, wanneer zij bewezen hebben zeer wel te weten, dat al onze takken van algemeen bestuur allerebrekkeligst worden beheerd. Zoo blijven de gegrondste aanmerkingen nutteloos, ijdele klanken, wier overbrenging op het papier niets anders dan tijdverkwisting is. Schier onder elke rubriek klagen de Edelmogende Heeren, dat aan hunne vroegere bezwaren niet is voldaan, dat de hun gegeven beloften niet zijn nagekomen.

Wat wonder! zien de Ministers hen niet jaarlijks, na hunne uitvoerige verslagen te hebben opgemaakt — die men te regt als zoo vele akten van beschuldiging tegen de regering zou kunnen beschouwen — na hunne redevoeringen te hebben afgelezen, bedaard standvastig hunne bewilliging aan de verschillende begrootingen geven, en dus met der daad een bestuur staande houden, terwijl hunne tong, hunne pen, tijdverspillend laakt! Althans, betrekkelijk om den schijn van behartiging der landsbelangen te doen; als ware hunne leus: Oordeelt naar mijne woorden, niet naar mijne daden, — stemmen zij jaarlijks in strijd met hetgeen pligt en eed van hen schijnen te vorderen. Immers niet als preekheeren vergaderen zij niet als betreunders der ministeriele zwakheden en gebreken; niet als bloote raadgevers der regering trekken zij hunne jaarwedden, — maar als meedingers, die ongeschikte en onwillige ministers, van het bestuur behoorden te verwijderen. Zij hebben het regt niet, om telkens wetsovertredingen en feiten door de vingers te zien, en om herhaftelijk begrootingen te bewilligen aan mannea, die

hen met schijnbegrootingen te leure stelden. Een minister, die geene volledige begrooting aanbiedt, behoort te worden weggezonden; een minister, die zich onwettige overschrijvingen veroorloofde, behoort te worden weggezonden: niet door den koning die het niet vindt, maar door de Kamer die het vindt.

Daartoe hebben wij eene vertegenwoordiging; geenszins tot het houden van ijdele predikatiën; geenszins om eenige heeren eene aangename en lucratieve betrekking te bezorgen. Bijzondere consideratiën, particuliere vriendschap, zucht om het geëerbiedigde hoofd van den staat te behagen, komen hier niet te pas. Alwie eene begrooting bewilligt, welke hij als onwettig of als vol van gebreken beschouwt, is een meenedige, het in hem gestelde vertrouwen onwaardig.

Laat nu ook de eenvoudigste burger en wiens verstand slechts de middelmatigste hoogte bereikt, bovengemeld verslag, hetwelk de Tweede Kamer, betreffende de laatstelijk voorgestelde tweejarige staatsbegrooting, leverde, met eenige aandacht doorlezen, en laat hij dan beoordeelen, of zij door eerlijke Staten-Generaal kan worden aangenomen. Laat hij zeggen wat zulk een verslag, wat de vergadering, die hetzelfde opmaakte, betekent, bijaldien aan onze tegenwoordige ministers nogmaals begrootingen worden bewilligd?

Nogtans wanhopen wij volstrekt aan de verwerping van sommige begrootingen: De onderdanigheid, de inschikkelijkheid, het onderwerpen geloof van de meerderheid onzer Kamer zijn een zoo ingekerkard euvel, dat wij ons slechts met de verwijdering van een paar ministers durven vlijen. Inzonderheid tegen den minister van buitenlandsche zaken heeft zich de algemeene meening zoo sterk en zoo algemeen uitgesproken, dat er schier niet aan wordt getwijfeld, of de Kamer zal de begrooting van dat departement weigeren, zoo lang de heer DE LA SARRAZ zich aan deszelfs hoofd bevindt. Men weet, hoe dat reeds vóór twee jaren de bedoeling was, en hoe gemelde heer zich toen verder wist op te dringen. Sedert hebben zich echter zoo veel nieuwe grieven bij de toenmaals reeds bestaande gevoegd, dat het — wij herhalen het — niet denklijk is, dat de Kamer

verder een zoo hoogstgewichtig departement aan zulke onwaardige handen zal vertrouwen. Daar er evenwel allerlei moeite en invloed wordt aangewend om den heilloozen minister staande te houden, zoo achten wij het niet overbodig nogmaals op deszelfs waabestuur terug te komen, ons daarbij, echter, bepalende bij de aanmerkingen zelve van het voorloopig verslag der Kamer.

„De beperkte omvang van het grondgebied van dezen staat” — zoo vangen de aanmerkingen van het verslag, betrekkelijk het departement van buitenlandsche zaken, aan — „en de van zoo vele zijden kwetsbare aard van deszelfs teederste belangen moeten de regeling van deszelfs betrekkingen met het buitenland als een der gewichtigste onderdeelen van het staatsbestuur doen beschouwen.”

Zeer juist; maar indien deze beschouwing ernstig gemeend is en opregt ter harte wordt genomen, hoe verklaart men het dan, dat dit zoo hoogstgewichtig departement toevertrouwd blijft aan een uitgediend artillerist, geheel vreemd aan diplomatische studie en ervaring, en voor wien zoo wel onze politieke als handelsbelangen doolhoven moesten zijn? — Inderdaad, Edelmogende Heeren! hoe verklaart gij dit? hoe brengt gij dit met uwen eed overeen?

Gij zweert: het algemeen belang met al uw vermogen te zullen bevorderen. Wien gij nu ook mogt hebben behaagd, door de begrooting van buitenlandsche zaken aan eenen officier der artillerie te bewilligen, — er bevindt zich in uwen eed geen enkel woord, hetwelk dergelijke dienstvaardigheid zou kunnen verontschuldigen.

„Terwijl aan de andere zijde” — zoo vervolgt het verslag — „de dringendste pligt tot spaarzaamheid de toekenning van hogere geldsommen aan dit departement van algemeen bestuur in geen deele toelaat.”

„Met uw verlof, Edelmogende Heeren! indien de toekenning van hogere geldsommen voor dit departement noodig ware, — dan zou, integendeel, uw pligt vorderen, dat gij er toe overgingt. Doch zulk is niet noodig, hetgeen gij eigenlijk wel hadt mogen aantonen en hetgeen wij nader doen zullen: want van den heer DE LA SARRAZ is het waarlijk niet te verwachten.

„Het is dus” — zoo gaat het verslag voort — „eene volstrekte noodzakelijkheid, dat zij, die onze belangen bij vreemde hoven voorstaan, meer door kunde en degelijkheid dan door praalvertooning nitmunten, en dat eene juiste keuze der te vervullen zendingen, benevens eene doelmatige besteding der voor dit onderwerp beschikbare geldsommen, het gemis van raimere bijdragen vergoeden.”

Dat zij, die onze belangen bij vreemde hoven voorstaan, meer door kunde en degelijkheid dan door praalvertooning behooren uit te munten, dit is zeer waar; dit is niet alleen waar omtrent alle diplomaten, maar ook omtrent die van Nederland. De gegrondheid dier aanmerking is bevattelijk voor een ieder; noch in Hoorn noch te Enkhuizen zal zij wor-

den bestreden. Maar waarom heeft de heer VAN BLEISWIJK het middel, om zoodanige diplomaten te bekomen, niet medegedeeld? Waarom bleef het voor den Enkhuizer Almanak voorbehouden? Moge hij van oordeel zijn, dat men mannen, die door kunde en degelijkheid uitmunten, bij de vleet vindt, en dat de keuze derzelve gerust aan den heer DE LA SARRAZ kan worden toevertrouwd: — wij nemen de vrijheid zulks te betwijfelen. Mannen, die door kunde en degelijkheid uitmunten, zijn schaarsch in ieder vak; zij zijn schaarsch in ieder land, zelfs in Nederland; wie weet of men er wel twee in gansch Enkhuizen zou vinden? Wil men nu echter onze geheele diplomatie zamenstellen uit mannen, die door kunde en degelijkheid uitmunten, (een denkbeeld hetwelk ons voortreffelijk voorkomt) dan is zulks althans niet door eene magtspreuk te bewerkstelligen; geene betreuung, geen wensch, geene predikatie, geen complete bededag zelfs, zal ten deze iets afdoen. Wil men echter in ernst dat doel bereiken, heeft men meer dan ijdele woordvertooning op het oog, — wel nu dan: 1°. zoo opene men de diplomatische loopbaan slechts voor mannen van beproefde kunde en suite dezelve voor gunst, ja zelfs voor christelijke liefde (het opnemen, bij voorbeeld, van gedropen militaire kweekelingen tot attachés en secretarissen van legatie); 2°. zoo bezoldige men de diplomatische posten behoorlijk, en onafhankelijk van ministeriële voorliefde (gegrond, bij voorbeeld, op eene collectie kinderen of op viool-virtuositeit); 3°. zoo waarborge men degenen, die hunne betrekking naar vereisch vervullen, tegen ministeriële onbillijkheden, *passedroits*, vooral tegen willekeurige postontzetting, onder het een of ander pretext, en blootelijk uit personen wrok voortvloeiende. Dan eerst mag men zich vleijen onze diplomatie gezamensteld te zien uit mannen, die door kunde en degelijkheid uitmunten.

De belangrijkheid der eerste voorwaarde — beproefde kunde — is, zou men zeggen, reeds door de Kamer erkend, behoudens natuurlijk hare eigenaardige inconsequentie. Terwijl zij, namelijk, het hoofdbestuur des departements aan eenen van alle politieke kunde en ervaring ontblooten artillerist toevertrouwd, verlangde zij, dat er een onderzoek zou plaats hebben naar de kunde des attachés. Zoo ver ging de logica der Kamer. Zij begreep, dat er voor de diplomatie, gelijk voor elk vak, opleiding en studie noodig is. Zij begreep, dat een onkundige secretaris van legatie nadeelig zijn moest voor 's lands belangen; maar dat een onkundige minister het duizendmaal meer zijn moest, dit begreep zij niet; ó helderziende Kamer! of wel zij begreep het, maar onderdrukte, verloochende hare overtuiging daarvan, uit zucht om den minister, uit zucht om den koning te gevallen; ó pligt-, ó eedgetrouwe Kamer! Wat daarvan zij, en hetzij men ten deze het helder doorzigt dan wel de trouwe pligtsvervulling der Edelmoedigen Heeren moet bewonderen, — de Kamer drong aan op instelling van diplomatische examina, gelijk er voorgeschreven zijn in alle landen, die prijs stellen op eene bekwaame diplomatie. Men hoore het verslag:

»Met het oog op de eerst aangeduide behoefte, hebben vele leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal bij herhaling op aangedrongen, dat aan de opleiding van jeugdige diplomaten de meest aanhoudende zorg besteed werd, opdat onze belangen met ijver en kunde door eigene landgenooten zouden kunnen worden behartigd. Uit dezen herhaalden aandrang is ein-

delijk de toezegging geboren, om zich door doelmatige examina van de bekwaamheden van aankomende diplomaten te verzekeren, alvorens aan hen eenige buitenlandse zending werd toevertrouwd. Ten gevolge dezer toezegging heeft men wel de benoeming eener commissie (het gewone paaimiddel!) tot afneming der vereischte examina ontwaard, maar van de werking dier commissie en van de aanvankelijke gevolgen van dezen maatregel heeft men sedert niets naders vernomen; het hooge belang der zaak heeft zeer vele leden genoopt daarop nader terug te komen, en ten dien aanzien eenige omstandige openingen te verlangen.»

In afwachting van de omstandige openingen des heeren DE LA SARRAZ, kunnen wij reeds aan de Kamer mededeelen, dat, een jaar na de beloofde examina, de Hooggeboren heeren graven DE PAUL DUCHÂTEL, ZUYLEN VAN NYVELT en VAN DER DUYN VAN MAASDAM tot secretarissen van legatie zijn aangesteld, zonder eenig diplomatisch examen te hebben afgelegd.

Is dus de Kamer, ten dezen, door den heer DE LA SARRAZ al dan niet voor den gek gehouden?

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Rome, 7 mei. Men verneemt uit goede bron, dat de belasting op het zout, welke de armere klassen zoo zeer drukt, eene aanmerkelijke vermindering ondergaan zal.

Zoo eten vernemen wij, dat de infant don Henrique, hertog van Sevilla, gisteren met donna Elena de Castilla y Skell y Fernandez de Cordoua, door den vice-regier, patriarch van Konstantinopel, magr. Camali, welk de plaats des Pauses verving, is ingezegend geworden, madat de vergunning tot zijn huwelijk uit Madrid aangekomen was.

ZWITSERLAND.

Basel, 15 mei. De grante tevoore van graven bragt ook hier deze week eene vrij aanzienlijke daling der prijzen te wege en er bleven omstreeks drie vierden van den voortraad op de laatste markt onverkocht.

OOSTENRIJK.

Wenen, 14 mei. Sedert eenige dagen is de aartshertog Lodewijk ernstig ongesteld. Deze prins, ofschoon de jongste der drie nog levende broeders des overleden keizers, — hij is in 1784 geboren — bevindt zich voortdurend in eene gedrukte gemoedsstemming.

PRUISSEN.

Berlijn, 16 mei. De volgende berigten bewijzen, hoe weinig onze centrale regering de belangen des handels en des verkeer met Noord-Amerika in de Rijnprovincien, evenmin als, bij de inlijving van Krakau, die van Silezischen handel, weet te handhaven. De koninklijk-Prussische regering heeft, namelijk, door hare gezant, baron von Gerolt, de officiële verklaring afgelegd, dat geen Europeesche staal in Rijn-Prussen consuls heeft aangesteld en dat Pruisen, indien het een Amerikaansch burger tot consul aldaar mogt nemen, hetzelfde recht aan België en Frankrijk moest afstaan; en dit kon Pruisen, wegens de Fransch-Belgische propaganda, niet doen. De heer Buchanan had, wel is waar den baron von Gerolt overtuigd, dat Amerika aan geene propaganda hoegenaamd denkt, — maar daar hij bij zijne verklaring bleef, zoo hief de president, op het daartoe gedane voorstel van den staats-secretaris Buchanan, het Amerikaansche consulaat in de Rijn-provincie geheel en al op.

Volgens particuliere berigten zal de keizer van Rusland zijne reis naar Warschau en Duitschland eerst later ondernemen. Er wordt hier beweerd, dat de leveraakte des caars schuld aan dit uitstel is.

Te Hamburg heeft het Prussische gezantschap een nieuw liberaal en satiriek blad, *Mephistopheles*, ter zake van een opstel over den Prussischen lauddag, ofschoon het onder censuur verscheen, verboden en den censor en der redactie straf doen opleggen. De de Hamburger senaat gehoorzaamt den Berlijner pers-vertolgers!

Posen, 16 mei. De zoogenaamde mobiele kolonnen, welke van hier werden afgezonden, zijn nog door andere buitenlandse troepen aangevuld geworden; zoo moeten er uit Krótschim twee compagnieën naar het noorden der provincie opgerukt zijn, terwijl er weder troepen uit het Bromberger regerings district naar de Poolse grens gemarcheerd zijn. Dit en ander doet voorzeker zien, dat er alnog opschudding en vrees daarvoor aanwezig is, ofschoon wij in den jongsten tijd niets van nieuwe onlusten vernomen hebben. De reden van het oprukken van troepen naar de grens moet daarin gelegen zijn, dat Russische deserteurs in massa de Prussische plaatsen aldaar onveilig maken en reeds menige rooverij moesten gepleegd hebben. Den troepen is gelast, hen te vervolgen en te arresteren. Eveneens is het gesteld in Wittkowo, waar, evenwel, de spoedig toegeschotene troepen de roovers omsingelden en in hechtenis namen. In een klein stadje heeft een jood twee der roovers, welke niet aan zij-

ne bedreigingen gehoor gaven en zijn huis wilden plunderen, neergeschoten.

ENGELAND.

Londen, 19 mei. De neiging tot opstand, welke zich in den laatsten tijd in eenige gedeelten van Somerset en Devon vertoonde, schijnt door de oordeelkundige en snelle aanwending der militaire magt in de verschillende plaatsen geheel te zijn verdwenen.

Van den 1sten januari tot den 24sten april van dit jaar, zijn in de haven van New-York 27,280 tusschendecks- en 744 kajuit-passagiers aangekomen, te zamen 28,024 landverhuizers. Van dezen zijn er in 24 dagen, dat is van den 1sten tot den 24sten april, alleen 419 kajuit- en 17,247 tusschendecks passagiers aangekomen. Het jaargetijde der landverhuizing heeft ter nauwernood eenen aanvang genomen en men schat het aantal landverhuizers, die in 1847 te New-York zullen aankomen, op 150 à 160,000 personen.

FRANKRIJK.

Parijs, 19 mei. Heden heeft de Kamer der Afgevaardigden, met 219 tegen 27 stemmen, het wetsontwerp aangenomen, betrekkelijk de definitieve regeling van het budget voor de dienst van 1844.

Men verzekert, dat de heer Guizot van den heer Jarnac, zaakgeleide van Frankrijk te Londen, dépêches ontvangen heeft, afschrift bevattende van eene nota van lord Palmerston, betrekkelijk de instructiën, gegeven aan den admiraal Napier, die, zoo men weet, het bevel over het Engelsch eskader op den Taag is gaan overnemen. Die instructiën zouden het bevel voor den admiraal medebrengen, om de vijandelijkheden onmiddellijk te beëindigen, tot het beëindigen van den tegenwoordigen staat van zaken in Portugal, die voor den Engelschen handel uiterst nadeelig is. Men zegt, dat die mededeeling den heer Guizot zoo gewichtig is voorgekomen, dat hij dezelve onmiddellijk aan den raad onderworpen heeft.

De bekende Algerij, of Arabier, *Bou-Maza*, is met veel onderscheiding door den koning en de koningin ontvangen. De koning heeft hem gezegd, dat Frankrijk gaarne diegenen vereert, welke hetzelfde mededigen hebben bevestigd, en dat het alleen van hem afhangt, om, door het bejouten van ijver en trouw, in het belang van dit rijk, dien stand op dat vertrouwen te erlangen, waarop hij zoo zeer prijs schijnt te stellen.

Heden liep het gerucht bij het ministerie van buitenlandse zaken, dat de heer de Montebello het portefeuille van marine had geweigerd, en dat deze tijding gisteren in den loop van den dag met de telegraaf van Toulon was ontvangen.

SPANJE.

Madrid, 18 mei. Het koninklijk besluit, *Linage* en andere te Londen zich ophoudende progressistische personaadjen, bij nederig rekwest, van de koningin vergunning hebben verzocht om in Spanje terug te mogen keeren.

BELGIË.

Brussel, 20 mei. De verscheidene partijen, die zich onder de liberalen hadden gevormd, hebben zich als nu, ten aanzien der candidaten voor de aanstaande verkiezing van de leden der beide Kamers, niet elkander verstaan, ten einde hunnen invloed niet te verbrekken. Men ziet thans den invloed dezer verkiezingen met veel belangstelling te gevoelen.

De Parijse *Presse* laat zich schrijven, dat men hier te Brussel, bij gelegenheid der zamenrottingen, gedurende de vorige week, den kreet zou gehoord hebben: *Leve de prins van Oranje! Leve koning Willem der Nederlanden!* Hier te Brussel, weet men niets daarvan. Ook in het *Frankforter Journal* van 17 mei wordt uit Brussel, d. d. 13 mei, de verdicte onzin geschreven, dat men, onder de kreeten: *Leven de Hollanders, leve de Republiek*, in den nacht van den 10den een bakkerswinkel zou hebben geplunderd. Dat er Hollandische intrigues bestaan, is bekend, ook publicistische, maar zij zijn van geene betekenis hoegenaamd. (D. Br. Zig.)

Heden zal te Mons het proces beginnen tegen zeker 19-jarig meisje, dat beschuldigd wordt, hare 72-jarigen echtgenoot vermoord te hebben. Zestig getuigen zijn geïnterrogéerd. In weerwil der vele bezwaren, die tegen haar bestaan, geeft haar verdediger de hoop nog niet op, haar te redden.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 20 mei. Een Belgisch dagblad wil, volgens bijzondere correspondentie uit Parijs, weten, dat het bewind in Engeland besloten zou hebben meer regstreeks door kracht van wapenen in de Portugeesche woelingen tusschen beide te treden. Nach de Fransche, noch de Engelsche dagbladen melden hieromtrent iets. Het is echter niet onmogelijk, dat dit besluit het gevolg is geweest van de zeer drukke bijeenkomsten van den kabinetraad in het ministerie van buitenlandse zaken te Londen. (Am. C.)

's Gravenhage, 20 mei. Gisteren avond heeft Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden, ter eere van den erfgroothertog van Saksen-Weimar-Eisenach en den grootvorst Constantijn, een luisterrijk bal en souper gegeven, waarbij het geheele koninklijke gezin, met uitzondering van Z. M., tegenwoordig waren.

In deze residentie is aangekomen en in het hôtel de Bellevue afgestapt, de heer Gericke, raad van

Intrekking der muntbiljetten.

Onder de eurlang in de Tweede Kamer te behandelde ontwerpen van wet behoort ook dat tot verlen- ging van den termijn voor de intrekking der munt- biljetten. Eene zoodanige wet is noodzakelijk of niet noodzakelijk. Is zij niet noodzakelijk, — dan zou men op den minister, die ze durft voorstellen, arti- kels 487 en volgende, en vooral artikel 509 van het Burgerlijk Wetboek, waar van caratele en plaatsing in een gesticht gesproken wordt, moeten toepassen. Is de wet, integendeel, noodzakelijk, — dan blijkt op nieuw de onhandigheid en onbekwaamheid des mi- nisters, die, op welk een verheven standpunt, waar- van hij het geheel zoowel kan overzien, hij dan ook sta, toch niet wist wat hij deed, toen hij den aan- vankelijken termijn voor de intrekking der munt- biljetten bepaalde. Van buitengewone, toenmaals onmogelijk te voorzien gebeurtenissen toch, die thans de verlenging van den termijn hebben noodzakelijk gemaakt, is ons niets ter ooregekomen; en die nood- zakelijkheid, zoo ze bestaat, zal wel het gevolg zijn van de buitengewone vlugheid van geest eens finan- ciers, die niet bedenkt over hetgeen hij doet, niet verder ziet dan zijn neus lang is, en voorstelt wat hem het eerst in den zin komt, zonder eenigen grond- slag voor zijne berekeningen te nemen.

Wat zullen wij nu zeggen? Is het langer in om- loop blijven der muntbiljetten wenschelijk of niet? — Wij ontkennen niet, dat, voor betalingen in het groot, papieren geld veel gemak aanbiedt, en dus voor de rust- en gemaklieden Nederlanders veel bekoorlijks heeft; maar in eenen tijd als de tegen- woordige, waarin men allerwege van schaarschte en daaruit onstaande onlusten hoort gewagen, achten wij zulke, enkel op credit berustende van-halletjes ge- vaarlijk genoeg, en, wat ons betreft, op het gevaar af van voor materialisten gehouden te worden, schromen wij niet te bekennen, dat wij liever portretten van wil- lem II dan naamteekeningen van van HALL in han- den hebben. Wij voor ons zouden er dus niet tegen hebben, de muntbiljetten hoe eer hoe beter buiten keers gesteld te zien. Wij zijn intusschen niet zoo- danig door den geest van egoïsmus bezielde, om het wenschelijke van het langer in omloop blijven voor- bij te zien. O nee, volmondig erkennen wij, dat er veel voor de aanneming des ontwerps pleit. Wij wil- len zelfs — zoo onpartijdig zijn wij — een paar pun- ten opnoemen, en trachten te betoogen, dat 1o. dankbaarheid, en 2o. de billijkheid de verlenging des termijns vordert.

1o. VAN HALL is een groot man, en wij allen we- ten wat Nederland aan hem te danken heeft. Gelijk echter meer groote geesten, is ook hij niet geheel vrij te pleiten van zekere zwakheden, die in het oog des onnadenkende misschien belagchelijk schijnen, maar die een welopgevoed mensch behoort te eerbiedigen, uit aanmerking van de groote ziel, waarin zij huis- vesten. Nu zou, naar men zegt, van HALL het zwak hebben, van er magtig veel pret in te vinden, dat zijn naam zich in aller handen en in aller zakken (alsof de Nederlandsche zakken reeds buitendien geen reden genoeg hadden zich zijner te herinneren!) be- vindt. Zou het nu niet onmeedoogend zijn, er opaan te dringen, hem dat vermaak te ontrooven? Voor- zeker; ieder, die bedenkt wat van HALL voor Neder- land is, en voor Nederland gedaan heeft, moest een monster van ondankbaarheid zijn, zoo niet reeds de overweging daarvan hem aanspoorde, den wensch des grooten Redders te gemeet te komen, en zijnen naam zoolang mogelijk in aller handen en in aller zakken te laten blijven.

2o. Maar, ten tweede, de billijkheid vordert ge- biedend, dat men tot verlenging des termijns besluite, en wel de billijkheid uit een industrie-beschermend oogpunt beschouwd. Om den geldsnoeijs hun werk gemakkelijk te maken, of liever om hun goede win- sten te verzekeren, is men met de invoering der nieuwe munt zoo langzaam mogelijk te werk gegaan, en zelfs op dit oogenblik staat hun nog de gele- genheid open, hun hart eens aan die geliefkoosde be- zigheid op te halen, mits zij er slechts dan datum niet bijzetten, waarop zij de oude zeshalven onder handen nemen. (1) De namakers nu van muntbiljet- ten zijn ongenueggelijk voor den staat even nuttig als de geldsnoeijs; zij hebben even veel recht op bescherming, ja zelfs nog meer, voor zooverre hunne kunst als moeijelijker en niet minder fraai is aan te merken. Het zou nu voor hen, die zich aan dien tak van industrie wijden, vreeselijk hard zijn (eene enkele nitgereikte gratificatie toch is een gering loon) wanneer zij al te spoedig van de vrucht hunner po- gingen, door het buiten keers stellen der muntbil- jetten, verstoken zouden worden.

Welk een verlies voor de kunst bovendien! Wie zal er belang in stellen eene kunst verder te volma- ken, die spoedig reeds geen enkel voordeel meer zal opleveren? Verlang intusschen den termijn, en men zal zien, dat de kunst van valsche papier te maken, eene tot nog toe ongekende hoogte zal bereiken. Tot hertoe waren de valsche muntbiljetten nog steeds van de echte te onderscheiden. Weldra zal men welligt middel vinden, ze zoo naauwkeurig na te maken, dat zelfs geen minister van zijn hoog standpunt af

(1) Een zeker om deszelfs onuitvoerbaarheid berucht besluit toch, dat verbod om besnoeide kwartjes in betaling tege- ven of te ontvangen, moest, volgens latere verklaring, alleen zien bij nieuw besnoeide kwartjes. Om nu te kunnen be- oordeelen, of de stukken al dan niet nieuw besnoeid zijn, zal men den datum der operatie wel moeten weten.

de valsheid zal kunnen ontdekken. Wie zou het niet bejammeren, dat men sulc eene edele kunst onderdrukte en in hare geboorte stikte? En dat zou toch het geval zijn, als de muntbiljetten te spoedig uit de wereld kwamen.

Toont u dan mannen van dankbaarheid, van bil- lijkheid en van kunstliefde, jonker PIETER VAN AKER- LAERE en consorten! Zorgt, dat het ontwerp worde aangenomen. P. W.

Weldadigheid.

Ontvangen voor de noodlijdenden in en bij den Boeme- lerwaard, in twee muntbiljetten, de som van f 40; — zijnde van V. van B. f 10 en van II. en Z. f 30. Arnhem, den 22sten mei 1847.

H. J. VELDWIJK, Predikant.

Advertentiën.

Ondertrouwd: ARNHEM, den 23sten Mei. 1847. J. W. FAKKELDEIJ, Med. Doct. te Emmerik en A. M. T. KEPELAAR. Eenige kennisgeving.

† † † De Notaris KOLFSCHOTEN, te Arn- hem, zal, op Zaturdagen den 29sten Mei en den 12den Junij 1847, telkens des na- demiddags om 1 uur, ten huize van den Kastelein RIJMERS, aan het Veer te Pannenden, in per- ceelen en in massa, doen inzetten en koopt- verkoopen:

Vijf aan elkander gelegen stukken best BOUW- LAND, in de Gemeente Doornenburg; te zamen groot 6 Bunders, 20 Roeden en 90 Ellen, en, Een perceel best BOUWLAND, gelegen onder Gendt; groot 1 Bander, 67 Roeden en 80 Ellen. Breeder bij biljetten omschreven.

Om aanwijzing der perceelen vervoeg men zich bij den Bouwman W. T. DERKSEN, te Doornenburg, en om nadere informatiën, betrek- kelijk de verkoops-voorwaarden, ten kantore van voormelden Notaris.

† † † VERKOOP eener extra beste WEIDE, gelegen bij de Ploen, te Duiven, Sectie A, No. 208 en 209, groot 4 Bunders, 97 Roeden en 70 Ellen, genaamd het Achterlo, grenzende ten noorden aan de Steenstraat, ten westen den Baron NAHUY, ten zosten J. VAN WOR- KUM, ten zuiden de Ploen, behoorende tot den boedel van wijlen de Echtelieden WILLEM ROE- LOFS, te Duiven.

Deze verkoop zal ten overstaan van den Notaris PLEESTER, gevestigd te Zevenaar, plaats heb- ben in twee veilingen, op Woensdagen den 2den en 16den Junij 1847, des namiddags precies ten 5 ure, ten Huize van TEUNISSEN, in de drie Kroonen, te Duiven.

Inlichtingen zijn te bekomen bij den Notaris PLEESTER voormeld.

Advertentie.

Op Woensdag, den zes en twintigsten Mei eerstkomende, en, zoo noodig, op volgende dagen, te beginnen telkens des morgens om tien uur, zal door het ministerie van den te Epe residerenden Deurwaarder, bij executie, voor contant geld, ten huize van HENDRIK JONKER, Ja. Logementhouder te Epe, worden verkocht: Allerlei HUISRAAD, als: STOBLEN, TAFELS, BEDDEN met BEDDEGOED, SPIEGELS en SCHIL- DERIJEN, KABINETTEN, BUREAU, LADETA- FELS, KOPER-, TIN-, BLIK-, IJZER- en AAR- DEWERK, DEEL- en BOUW-GEREEDSCHAPPEN, enige gaste en dragtige KOELJEN, WAGEN, KAR, PLOEG en EEGDEN; eene partij GEZAAGD HOUT en BRANDHOUT; TAFELAKENS en SER- VETTEN; alsmede enige MANNEN- en VROUWEN- KLEEDEREN, en wat verder zal worden voorge- bragt.

Hetgeen Certificceert: H. WIJNBERGEN, Deurwaarder.

† † † In de volkrijke Gemeente Wanrooij (Noord-Brabant) alwaar alle Geneeskun- dige hulp ontbreekt, is UIE DE HAND TE KOOP een HUIS met drie KAMERS, KEUKEN, Kelder, GEUT, MOESTUIN, BLEEK, VRUCHT- BOOMEN en BERGPLAATS voor BRANDSTOFFEN, enz: benevens nog een klein HUIS met MOES- TUIN. — Te bevragen bij HUBERT JANS- SEN, te Wanrooij.

TE HUUR, met 1o. November 1847, in het Stadje Huissen, bij Arnhem, een HEERENHUIS met negen meest behangene en met STOOKPLAATSSEN voorziene BENEDEN- en BOVENKAMERS, ruime KELDERS en ZOLDERS, beste WEL- en REGEN- WATER POMP, grooten met heuggen muur omgeren TUIN, bijna 1 Bander groot, met de fijnste VRUCHT- BOOMEN TREK- en BROEIKASTEN, bijzondere BERGPLAATS voor HOUT en TURF en andere ge- riefelikheden. Te bevragen in persoon of met fran- co-brieven bij den Eigenaar, den Heer F. HUTSCH- LER te Huissen, des voormiddags van 12 tot 2 ure, des namiddags van 4 tot 7 uur.

LANDHUISHOUDKUNDIG CONGRES.

† † † Overeenkomstig het algemeen geuit ver- langen, wordt de Eerste Vergadering, te Arnhem, UITGESTELD tot Donderdag den 3den Junij, om één uur, en de Zamenkomst der Commissiën tot Woensdag den 2den, des avonds om 7 uur. De Bezoekers, alsmede de Leden der Gelder- derschc Maatschappij van Landbouw, worden ver- zocht, zich bij hunne aankomst terstonl te willen aanmelden bij den Heer Mr. H. J. VAN GENNEP te Arnhem.

† † † f 15,000 worden gevraagd tegen 4 pCt. als eerste Hypotheek op gronden van 22 millo waarde. — Adres, onder Letter Z., aan het Postkantoor te Doesborgh.

† † † Een JONG MENSCH, bekend met den EXPEDITIE-HANDEL en niet onbedreven in de Hoogduitsche Taal kan geplaatst worden op een Kantoor te Arnhem. — Adres, met franco-brieven, onder Letter K, bij den Uitgever dezer Courant.

† † † Een JONGELING, van de Hervormde Godsdienst, ruim zessent jaren oud, goed kunnende schrijven en rekenen, niet onerva- ren in de Fransche en Duitsche talen, en goede ge- tuigschriften kunnende produceren. — wenschte geplaatst te worden in eenen MANUFACTUUR-WIN- KEL. — Hierop reflecterenden gelieven zich te adres- soren, onder Letter H, met franco-brieven en opgaa- fer voorwaarden, aan den Boekhandelaar W. J. TIBOUT te Wageningen.

Men verlangt, tegen 10. Julij aan- staande, eenen gehuwden TUINMAN (zonder kinderen), kunnende tevens van zijne Vrouw, als Keukenmeid, vol- doende getuigschriften overleggen. — Adres, in persoon, op den Huize De- cima, onder Brummen.

Let wel! DE STAD ELBERFELDT,

LOGEMENT EN RESTAURATIE. De ondergeteekende heeft de eer het reizend pu- blick en zijne geëerde begunstigers te berigten, dat hij zich thans gevestigd heeft op den Hoek van den Practijnschoek, Wijk K, No. 28, in het midden der Stad's Gravenhage; hij recommandeert zich in de gunst en belooft eene prompte en civiele bedie- ning. C. DAAMES, vroeger Logementhouder in de Zeven Kerken van Rome.

NB. NB. De Ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat hij van den Edel- heer Burgemeester van Arnhem de vergunning heeft bekomen, dat, ten be- hoefve zijner gasten, de Rijn-Barrière, gedurende de Pinksterdagen, ter gelegenheid der in zijn Hôtel de Zon te geven VAUX-HALS en te houden TABLE D' HÔTE, tot des nachts 12 ure, ongesloten zullen blijven. G. C. DE HAAS.

STOOMVAART VOOR DEN NEDER- EN MIDDEN-RIJN. DUSSELDORPSCHE MAATSCHAPPIJ. Dienst voor de maand Mei. Van Arnhem naar Rotterdam: Elken Zondag, Dinsdag en Vrijdag, des voor- middags omstreeks 9 uur. Van Rotterdam naar Arnhem: Elken Maandag, Woensdag en Zaterdag, des mor- gens omstreeks 6½ uur. Van Arnhem naar Mannheim: Elken Maandag, Woensdag en Zaterdag, des na- middags omstreeks 4 uur. Nadere inlichtingen geven de Agenten G. BALCK. Arnhem, 3 Mei 1847.

Waterhoogte te Arnhem. Den 22 Mei 2 El 8 Palm 4 Duim; gew. O D. get. 2 D. Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.